

صلاحیت‌های حرفه‌ای معلم زبان و مدیریت کلاس

در گفت و گو با جابر کمالی از اساتید دانشگاه فرهنگیان

گفت و گو: شهلا زارعی نیستانک

اشاره

آنچه در پیش روی آمده است، گفت و گویی است با آقای جابر کمالی، مدرس زبان انگلیسی در دانشگاه‌های علامه طباطبایی، آزاد اسلامی و فرهنگیان که توسط مدیر داخلی مجله، شهلا زارعی نیستانک و نصرالله دادار، روزنامه‌نگار و گزارشگر مجلات رشد در تاریخ ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۷ انجام گرفته است. ضمن تشکر از آقای کمالی برای حضور در این گفت و گو، نظر خوانندگان محترم را به متن زیر جلب می‌نماید.

از سال ۱۳۸۲ که وارد دانشگاه آزاد اسلامی شدم، علاقه‌مندی‌ام نسبت به رشته آموزش زبان در حین یادگیری بیشتر و بیشتر می‌شد به گونه‌ای که موفق به اخذ مدرک کارشناسی ارشد از دانشگاه علامه طباطبایی شدم و سپس وارد دوره دکتری شدم و ان شاء الله امسال فارغ‌التحصیل خواهم شد. از سال ۱۳۸۸ یا ۱۳۸۹ بود که کارگاه‌های آموزشی را برای دبیران در مکان‌های گوناگون و بیشتر به طور داوطلبانه برگزار کردم. تاکنون در خدمت اساتید زیادی همچون دکتر تاج‌الدین، دکتر نوروزی خیابانی، دکتر مصطفایی، دکتر خطیب، دکتر عنانی سراب و اساتید دیگری، شاگردی کرده‌ام و بسیار زیاد از آنان فراگرفته‌ام.

جابر کمالی از زبان خودش

بنده جابر کمالی هستم، متولد ۱۳۶۱ از شهری، متأهل و دارای یک فرزند. در حال حاضر دانشجوی دکتری در رشته آموزش زبان انگلیسی در دانشگاه علامه طباطبایی می‌باشم. در کارنامه خود مدرک DELTA از دانشگاه کمبریج را دارم که گواهی دوره پیشرفته آموزش مدرس زبان انگلیسی در سطح بین‌المللی است و تدریس زبان انگلیسی را از سال ۱۳۸۳ شروع کرده‌ام و حدود هفت سال است آموزش دبیران یا "teacher education" را به صورت تخصصی انجام می‌دهم. از سال ۹۵ نیز افتخار همکاری با دانشگاه فرهنگیان را دارم.

به نظر شما یک معلم زبان باید از چه صلاحیت‌های حرفه‌ای برخوردار باشد تا در کار خود موفق شود؟

حروفهای بودن برای معلم زبان شاید مهم‌تر از دیگر معلمان است. به‌نظر بندۀ با توجه به مطالعه‌ی که در این حوزه مطالعه کردام بهره‌مندی از اساتیدم و تجربه‌ی شخصی می‌توانم صلاحیت‌ها را به دو دسته تقسیم کنم: صلاحیت‌های ذهنی و صلاحیت‌های عاطفی.

صلاحیت ذهنی که از طریق خواندن مجلات و تحقیقات عملی ایجاد می‌شود و شاید مهم‌تر از این‌ها هست. "reflective teaching" یا «تدريس تفکرمحور» است. به عبارت دیگر معلم فکر کند به اینکه در کلاس چه کاری باید انجام دهد. به این فکر کند که وقتی اتفاقی در کلاس من می‌افتد چه کاری باید انجام دهم، چه بخش‌هایی از تدریس ام ضعف داشته و چه بخش‌هایی را به عنوان نقاط قوت می‌توانم در کلاس‌های دیگر از آن‌ها استفاده کنم.

صلاحیت بعدی، صلاحیت عاطفی است. از آنجا که ما معلمان زبان، زبان خارجی تدریس می‌کنیم که خودش وسیله‌ی برقراری ارتباط است، به عبارت دیگر ما با وسیله ارتباطی، خود وسیله ارتباطی را تدریس می‌کنیم، به همین دلیل کارمان سخت‌تر از معلمان درس‌های دیگر است.

به دلیل عدم توانایی در ارتباط، دانش‌آموzan در مقابل یادگیری زبان از خود مقاومت نشان می‌دهند چون در جاهایی، به خصوص در ابتدای امر، خود را ناتوان می‌یابند، لذا مهم‌ترین نقش معلم می‌تواند انگیزه داشتن و ایجاد انگیزه کردن باشد.

به نظر شما نقش آموزش‌های پیش از خدمت در رشد صلاحیت‌های حرفه‌ای مدرسان یا دانشجو معلمان چگونه می‌تواند باشد؟

مهم‌ترین وظیفه ما آشنا کردن دانشجو - معلمان با معماری و ساختار کلاس درس است تا آن‌ها را از سردرگمی دربیاوریم و کمکشان کنیم که نحوه کار در کلاس را فرابگیرند

به نظر شما دانشجو - معلمان در آغاز فعالیت‌های آموزشی خود در آموزشگاه‌ها و مدارس با چه مشکلاتی روبرو هستند و برای برخورد با این مشکلات چه راه حل‌هایی را پیشنهاد می‌کنید؟

از نگاه من یکی از مشکلاتی که دانشجو - معلمان با آن روبرو می‌شوند بحث مدیریت کلاس است. یعنی دانشجو - معلم با این مشکل روبرویست که چطور می‌تواند ذهن یک نوجوان ۱۲ یا ۱۳ ساله را متمرکز نگه دارد. شما خوب می‌دانید که مدت زمانی که می‌توان یک کودک یا نوجوان را از سردرگمی دربیاوریم و کمکشان کنیم که نحوه کار در کلاس را فرا بگیرند. بینید اگر دانش‌آموzan بفهمند که معلمشان برای کلاس برنامه‌ای ندارد مطمئناً کلاس را به هم خواهند ریخت. براساس اصول مدیریت کلاس در کتاب

همین رو هدف در دانشگاه فرهنگیان تربیت‌علم فکور است یعنی معلمی که خوب فکر می‌کند و بعد تصمیم می‌گیرد. اگر دانشگاه فرهنگیان بتواند به این هدف برسد می‌توان ادعا کرد که دبیران و معلمان خوبی تربیت خواهند شد.

بنابراین آیا درست است که در درس کارورزی دانشجو - معلمان با محیط آموزشی آشنا می‌شوند و این آشنایی به آن‌ها کمک می‌کند که با آمادگی سر کلاس واقعی حاضر شوند؟

همین طور است. کارورزی در تمام دنیا از اهمیت خاصی برخوردار است نه تنها در درس زبان انگلیسی بلکه در تمام رشته‌ها. ما درس کارورزی را در درس زبان انگلیسی در دانشگاه فرهنگیان خوب پیش می‌بریم و دانشجو - معلمان خیلی خوب با آن آشنا می‌شوند. این مشاهدات کلاسی و کاری که خودشان انجام می‌دهند به آن‌ها کمک خواهد کرد که معلمان بهتری سر کلاس درس باشند. درس کارورزی را می‌توانیم از موفق‌ترین دروس دانشگاه فرهنگیان بدانیم، زیرا دانشجو - معلمان در این درس تمرين معلمی انجام می‌دهند و می‌بینند که معلمان با تجربه در مدارس چه کارهایی را انجام می‌دهند. البته هر برنامه‌ای در کنار نقاط قوت نقاط ضعفی هم دارد که باید در جای خودش مورد بحث قرار بگیرد.

به نظر من یکی از مهم‌ترین خصوصیات معلم باید توانایی در از سر راه برداشتن مشکلات زبانی باشد، که این هم فقط با تشویق و رفتار دوستانه توأم با احترام انجام پذیراست

در برنامه جدید دانشگاه فرهنگیان برای رشد مهارت‌های حرفه‌ای دانشجو معلمان زبان چه تمهیداتی اندیشیده شده است؟

در برنامه جدید دانشگاه فرهنگیان یک تحول بزرگ در یادگیری دانشجو - معلمان در حال اتفاق است. دروسی مثل تحقیق عملی، کاربژوهی، کارورزی با تعریف جدید، طراحی آموزشی وغیره. وقتی شما به عنوان مدرس تعریف واحد درسی را مطالعه می‌کنید واقعاً خوشحال می‌شوید که تا این حد آموزش و پرورش به روز پیش می‌رود. اما اینکه چقدر این دروس به طور عملی پیش می‌رود بحث متفاوتی است. البته به نظر می‌آید که نشستهایی بین مدرسین لازم است تا به وحدت رویه‌ای در تدریس برسند. البته ما در دانشگاه فرهنگیان شعبه شهید باهنر این کار را انجام می‌دهیم. در مجموع این تغییرات را برای آموزش و پرورش بسیار مثبت ارزیابی می‌کنم.

مدیریت آموزشی هم اشاره دارد یعنی چه موقع چه بخشی را تدریس کنیم؟ چه موقع از آن‌ها بخواهیم حرکت داشته باشند و مواردی از این دست. به هر روی به نظر مدیریت کلاس مهم‌ترین بخشی است که باید مورد توجه قرار بگیرد. تشکیل کارگاه‌های آموزشی یکی از روش‌هایی است که به این موضوع کمک خواهد کرد و قطعاً تفکر "reflection" در مورد کلاس نکته بعدی خواهد بود.

به نظر شما آموزش معلم تا چه حد می‌تواند به مواردی که اشاره کرد دید کمک کند؟

همان طور که قبل از عرض کردم ما می‌خواهیم دانشجو معلمان پس از پایان تحصیل با آمادگی وارد کلاس درس بشوند. یعنی نمی‌خواهیم دانشجو - معلمان بدون آشنایی باشنا وارد دریا بشوند. ما می‌دانیم آمادگی وجود دارد اما بعضی اوقات این قدر دریا متلاطم است که با آن آمادگی اولیه هم شاید نتوانند شنا کنند. نکته‌ای که به نظرم بسیار مهم است «تمرين معلمی» است. گاهی اوقات تجربه تدریس از یادگیری متفاوت است، به عبارت دیگر باید مواردی را تجربه کرد تا فهمید منظور چیست. ما وقتی تمرين معلمی را در دانشگاه فرهنگیان انجام می‌دهیم، دانش‌آموزانی که سرکلاس هستند دانش‌آموز واقعی نیستند یعنی دیگر دانشجو - معلمانند که نقش دانش‌آموز را ایفا می‌کنند پس تفاوت‌های زیادی با موقعیت واقعی دارند و نباید این نکته را فراموش کنیم که از آن رو که با انسان سر و کار داریم باید منتظر اتفاقات غیرقابل پیش‌بینی باشیم. از

۶ به نظر شما نشریات تخصصی آموزش زبان تا چه حد برای رشد حرفه‌ای دانشجو معلمان زبان انگلیسی مورد نیاز است؟

۷ بسیار زیاد. یکی از عوامل رشد حرفه‌ای معلمان زبان خواندن مجلات و نشریات تخصصی است. برای تبدیل شدن به یک معلم حرفه‌ای سطوح مختلف وجود دارد. بنده در یکی از مقالاتم به آزادی عمل معلم "teacher freedom" یا خود راهبری معلم "teacher autonomy" اشاره کرده‌ام. معلم مستقل این‌قدر با انواع نظریه‌ها و تمرين‌های علمی آشناست که می‌تواند بهترین تصمیم را برای کلاس خود بگیرد. اما چه معلمی از خود راهبری برخوردار است؟ معلمی که معلم حرفه‌ای است می‌تواند آزادی عمل داشته باشد. از الزامات حرفه‌ای بودن خواندن مجلات و نشریات تخصصی زبان است. مجله رشد آموزش زبان‌های خارجی یکی از تخصصی‌ترین مجلات برای دانشجو - معلمان، دانشجویان رشته‌های زبان و معلمین آموزش‌پژوهش و مؤسسات است.

در سطح بین‌المللی نیز مجلات ویژه مدرسان زبان وجود دارد از جمله آن‌ها *ELT Journal* است که توسط انتشارات دانشگاه اکسفورد منتشر می‌شود و بسیار کاربردی به موضوعات می‌پردازد. مجله بعدی مجله *The Teacher Trainer* است که به تدریس معلمان می‌پردازد و بسیار کاربردی است. البته مجلات دیگری هم وجود دارند مانند *TESOL Quarterly, System* ... اما آن‌هایی که بیشتر به تدریس عملی نزدیک باشند همان‌هایی هستند که اشاره کردم.

۸ شما وضعیت آموزش زبان انگلیسی در ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

۹ اگر بخواهیم صادقانه جواب دهیم متأسفانه خیلی راضی‌کننده نیست. شاید عواملی که وجود دارد قابل بحث و بررسی باشند. البته این نکته را نیز باید اضافه کرد که وضعیت آموزش زبان انگلیسی در ایران نسبت به سال‌های قبل خیلی بهتر شده است. این تفاوت برای ما که در بطن کار هستیم قابل مشاهده است. از طرفی نمی‌توانیم چشمانمان را بر روی حقایق بیندیم. من مشکل را در یک مورد می‌بینم که نیاز به تصمیم مدیران بالادستی دارد و آن مشکل کنکور است یا همان تأثیر آزمون بر روی تدریس "washback effect". وقتی از دانش‌آموزان می‌خواهیم که دستور زبان و واژه‌ها را در آزمون نهایی امتحان بدهند و قرار نیست مصاحبه بدهند یا آزمون شنیداری داشته باشند نمی‌توان آن‌ها را متقاعد کرد که در این دو موضوع پیشرفت کنند. چون آن‌ها می‌دانند که از این دو موضوع در کنکور که به آینده آن‌ها مربوط است سؤالی پرسیده نمی‌شود و معلم نیز که عملکردش براساس نتایج دانش‌آموزان در کنکور سنجیده می‌شود، به قول معروف کنکوری درس

کمک کند، چرا که دانشآموز به طور ناخودآگاه آمادگی بیشتری برای یادگیری آن دروس پیدا می‌کند و آخرین محور، کتاب‌های کمک آموزشی است. به نظرم دانشآموزان به جز کتب درسی، یک سری کتاب‌های دیگری نیز باید داشته باشند که به مهارت‌های شنیداری و گفتاری آن‌ها کمک کنند.

آموزش زبان انگلیسی چه کمکی به رشد خود داشت آموز و دانشجویان و چه کمکی به توسعه اجتماعی – اقتصادی کشورمان می‌کند. این سؤال را از آن جهت پرسیدم که بعضی اوقات می‌شنویم که می‌گویند زبان به چه درد ما می‌خورد؟

سؤال بسیار خوبی است. شاید بهتر باشد این سؤال را با یک سؤال جواب دهم. اگر من ایده‌ای مناسب در ارتباط با موضوعات مهم مانند ریاضی، فیزیک، یا انرژی هسته‌ای داشته باشم و بخواهم آن را مطرح کنم چگونه باید این کار را انجام دهم؟ آیا راه دیگری به جز زبان بین‌المللی وجود دارد؟ اگر ایده خود را بخواهید در مجله‌ای چاپ کنید تا بتوانید به گوش مردم جهان برسانید راه دیگری به جز زبان انگلیسی وجود دارد؟ اینجا لازم می‌دانم این نکته را عرض کنم که زبان انگلیسی دیگر زبان کشور انگلیس با آمریکا نیست. به عنوان مثال آقای دکتر ظریف وزیر امور خارجه کشورمان که به زبان انگلیسی مسلط هستند از این زبان برای اعتلای کشور ایران و مطرح کردن هویت ایرانی اسلامی استفاده می‌کنند. بنابراین این زبان، زبان بین‌المللی‌ای است که می‌توان آن را آموخت و از آن در راستای منافع ملی استفاده کرد.

در پایان می‌خواهیم نظرتان را درمورد مجله رشد بیان بفرمایید.

به نظرم مجله رشد آموزش زبان‌های خارجی تواسته با توجه به اهدافش پیش برود. همان‌طور که روی جلد اشاره شده این مجله برای معلمان، مدرسان و دانشجویان تربیت معلم منتشر می‌شود. این مجله به مسائلی می‌پردازد که معلمان با آن درگیرند و راهکارهایی برای آموزش زبان در کشورمان رائیه می‌دهد. در این مجله بخش‌هایی که به صورت تمرین "practice" به معنی روش‌های تدریس، از سوی معلمان، تهیه و معرفی می‌شوند می‌تواند به معلمان خیلی کمک کند. به نظرم هم راستا بودن با اهداف یکی از نقاط قوت مجله است.

کمی هم درباره ارزشیابی درس زبان در مدارس توضیح دهید.

خیلی از معلمان روی ارزیابی پایانی "summative assessment" تأکید می‌کنند. یعنی نمره پایان‌term برایشان مهم است. برخی به ارزیابی تکوینی "formative assessment" هم می‌پردازند. در ارزیابی تکوینی آنچه اهمیت دارد پوشش کار "portfolio assessment" است؛ یعنی پوشاهای که تمامی تکالیف، آزمون‌ها و موارد دیگر مربوط به دانشآموز در آن ثبت می‌شود و نه تنها معلم بلکه خود دانشآموز و والدین هم از فرایند پیشرفت باخبر می‌شوند. مشکل اصلی آزمون‌های پایانی این است که ما نسبت به توانش زبانی دانشآموزان اطلاعی به دست نمی‌آوریم؛ فقط متوجه می‌شویم که چقدر کتاب درسی را فراگرفته‌اند. فراغیری یک کتاب با Prospect به معنای یادگیری زبان نیست. نمی‌توانیم به فراغیری زبان مانند فراغیری ریاضی نگاه کنیم. زبان یعنی یادگیری تعامل و برقراری ارتباط. پس نوع سنجش آن نیز باید متفاوت باشد.

ممnon از توضیحات شما. چه توصیه‌هایی برای بهبود آموزش زبان‌های خارجی در نظام آموزشی کشور دارید؟

سؤال بسیار خوبی است و پاسخ‌های زیادی می‌توان به آن داد. می‌خواهم پاسخ را در چهار محور بیان کنم. اولین محوری که می‌توان به آن اشاره کرد بهبود ارزشیابی است. باید مسئله کنکور به نوعی حل شود یعنی آزمون‌های ورودی دانشگاه‌ها یا حتی آزمون‌های نهایی به گونه‌ای برگزار شوند که زبان آموزان نیاز به برقراری ارتباط کلامی را حس کنند، مثلاً برگزاری یک مصاحبه که البته می‌دانم کار مشکلی است ولی برای آموزش و پرورش کشوری مثل ایران قابل اجراست.

دومین محور رشد حرفه‌ای معلمان است. به نظرم رشد حرفه‌ای مستمر معلمان می‌تواند کمک مؤثری به ارتقای سطح کیفی نظام آموزشی کشور کند. شرکت در کارگاه‌های آموزشی مختلف چه پیش از خدمت و چه ضمن خدمت، خواندن مجلات تخصصی، تفکر در کلاس و غیره همه به حرفه‌ای شدن معلم کمک خواهند کرد.

سومین محور به نظرم فضای آموزشی است. انتظار این است که آموزش و پرورش به جذابیت فضای آموزشی کلاس توجه بیشتری داشته باشد. یکی از مدارسی که بندۀ برای مشاهده و بررسی رفته بودم بسیار جالب بود؛ بدین‌گونه که هر کلاس به نام درسی نام‌گذاری شده بود مثلاً یک کلاس زبان، دیگری کلاس علوم و غیره. یعنی هر گروهی که آن درس را داشت در آن کلاس حاضر می‌شد. این نوع یادگیری با نام